

[Justitsministeren]

herunder altså dem, der arbejder inden for det kommunale selvstyre.

Fru Ebba Strange var ikke så glad for forslaget og spurgte bl. a., hvad den nærmere baggrund var hos de kommunale myndigheder for at modsætte sig, at forslaget om en forvaltningsreform fremsættes nu. Det drejer sig om det, jeg sagde tidligere lidt mere generelt. Det, man tænker på, er – for at give et eksempel; der kan naturligvis komme flere i retsudvalget – hvis man nu altid skal give begrundelser for en afgørelse. Hvis det er en afgørelse, der er truffet af et kollegialt organ, en kommunalbestyrelse, så kan det nogle gange være muligt i kollegiale organer at enes om en afgørelse, men det kan være sværere at nå til enighed om en begrundelse for afgørelsen. Det er nævnt som et eksempel, og jeg tror, der er en vis realitet i det. Det er et af de hensyn, som i øjeblikket behandles i den møderække, som justitsministeriet har med organisationerne, en møderække, der altså endnu ikke er færdig.

Hr. Wilhjelm nævnte – idet han i øvrigt var indforstået med udsættelsen, fordi, som han med rette siger, indholdet er vigtigere end lige præcis, hvornår forslaget kommer – spørgsmålet, om det var nødvendigt at udsætte selve fremsættelsen af offentlighedsloven, om det ikke kunne ske allerede nu. Det kunne det selvfølgelig, og vi havde også i justitsministeriet opfyldt vores forpligtelse blot ved en fremsættelse i denne samling.

På den anden side er det et afgørende spørgsmål, om offentlighedsloven skal indeholde alle reglerne om partsoffentlighed, eller om disse skal stå i loven om forvaltningsprocessen. Det er det, der har været det afgørende. De to ting hænger altså meget nøje sammen. Det er derfor, man fra justitsministeriets side har foretrukket at se disse to forslag i sammenhæng.

I øvrigt vil jeg takke for den velvillige modtagelse. Jeg skal naturligvis sørge for, at de oplysninger, man ønsker i udvalget, vil blive givet så hurtigt som muligt.

Thorndahl (FP):

Jeg vil kort sige, at de synspunkter, justitsministeren her har givet udtryk for, giver mig ikke anledning til at ændre de fornemmelser, som jeg har tilkendegivet. Det er nu ikke an-

ledningen til, at jeg går herop; det er mere for at berigtige en misforståelse.

Justitsministeren refererede, men i helt forkert sammenhæng, det, jeg havde sagt om at trække noget ned over hovedet på folk. Jeg sagde det i forbindelse med den speciallovgivning inden for specielt planlægningsområdet, hvor man har fastlagt et snævert samspil mellem borgere og myndigheder i den procedure, der skal lægges til grund, før man kan træffe en endelig beslutning i de kommunale myndigheder. Jeg sagde, at man må formode, at tanken bag denne procedure, dette samspil, var, at de beslutninger, der måtte komme som resultat af dette samspil, samfundsmæssigt måtte være bedre end dem, der kunne være truffet af myndighederne uden borgernes medvirken – altså trukket ned over hovedet på folk. Det var den betydning, jeg gav det. Det var altså ikke sådan, som ministeren formulerede det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om udsættelse af 17. alm. vurdering.

[Af Ivar Hansen (V) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 55. Fremsat 20/1 81).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):